

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forslag om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, COM (2016) 198

1. Resumé

Kommissionen fremsatte den 12. april 2016 et forslag til ændring af direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet). Forslaget indeholder krav om, at multinationale koncerner med aktiviteter inden for EU skal offentliggøre en land-for-land rapport med oplysning om bl.a. overskud og betalt skat. Forslaget omfatter koncerner med en omsætning over 5,6 mia. kr.

Formålet med forslaget er at skabe mere åbenhed om, i hvilke lande virksomhederne har tjent deres overskud, og i hvilke lande, de har betalt skat. Forslaget skal være med til at fremme ansvarlig skattepraksis blandt virksomhederne.

Forslaget ligger i forlængelse af Kommissionens forslag om, at multinationale koncerner med en omsætning over 5,6 mia. kr. skal indsende en land-for-land rapport til skattemyndighederne. Forslaget om land-for-land rapportering til skattemyndighederne (ændring af direktiv 2011/16/EU) er forhandlet af Skatteministeriet, og der blev i marts i år opnået politisk enighed i Rådet (ECOFIN) herom. De oplysninger, der kræves i henhold til det nu fremsatte forslag om offentliggørelse af land-for-land rapporter, er oplysninger, der alle skal gives i henhold til forslaget om land-for-land rapporter til skattemyndigheder.

Regeringen ser overordnet positivt på forslaget, idet kravet om offentliggørelse vil kunne medvirke til øget ansvarlighed i forhold til skattebetaling blandt virksomhederne. Samtidig er regeringen optaget af, at forslaget ikke går videre end nødvendigt, således at der ikke offentliggøres forretningsfølsomme oplysninger og således, at flertallet af virksomhederne, som betaler den skat, de skal, ikke pålægges unødige byrder til skade for konkurrenceevnen.

2. Baggrund

OECD indledte i 2013 i samarbejde med G20-landene et projekt, der har til formål at bekæmpe skatteunddragelse. Arbejdet resulterede i oktober 2015 i lanceringen af en Action Plan med 15 fokuspunkter (Actions). I november 2015 tilsluttede G20-lederne sig fokuspunkterne og udtrykte støtte til implementering af pakkens tiltag.

I marts 2016 blev der opnået politisk enighed i Rådet (ECOFIN) om Kommissionens forslag om at indføre krav om, at de største, multinationale virksomheder skal indberette en række skatterelaterede oplysninger til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne skal gives på land-for-land basis. Reglerne indebærer samtidig, at de nationale skattemyndigheder har pligt til at udveksle oplysningerne på tværs. Forslaget er en implementering af Action 13 i OECDs Action Plan og indgår samtidig i Kommissionens Anti-Tax Avoidance Package (ATAP) fra januar 2016.

Kommissionens forslag skal endvidere ses i lyset af, at Europa-Parlamentet i forbindelse med de igangværende forhandlinger af direktivforslaget om aktionærrettigheder og visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse (KOM(2014) 213) i 2015 fremsatte et ændringsforslag om land-for-land rapportering til offentligheden. Europa-Parlamentets ændringsforslag ville indebære, at store virksomheder og virksomheder af offentlig interesse, herunder børsnoterede virksomheder, skal offentliggøre oplysninger om bl.a. omsætning, overskud og betalt skat. Herudover skal de omfattede virksomheder offentliggøre hovedelementerne i eventuelle skatteaftaler, som de har med medlemsstater. Med skatteaftaler menes nationale myndigheders fortolkning eller anvendelse af en skatteregel, der kan indebære, at den pågældende medlemsstat mister skatteindtægter.

3. Formål og indhold

Direktivforslaget har til formål at fremme et fair og effektivt skattesystem, der understøtter gode vækstbetingelser baseret på princippet om, at virksomheder betaler skatter i det land, hvor deres indtægter genereres. Aggressiv skatteplanlægning og skatteunddragelse underminerer dette princip og skaber konkurrenceforvridning til ulempe for det flertal af virksomheder, der ikke foretager skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning. Kommissionen foreslår derfor at skabe større åbenhed om store multinationale selskabers skatteforhold ved at indføre krav om land-for-land rapportering om skatteforhold til offentligheden og derigennem fremme selskabers ansvarlighed og styrke offentlighedens tillid.

Forslaget indebærer krav om større åbenhed om skatteforhold for selskaber, der har aktivitet i EU, uanset om selskaberne er hjemmehørende i eller uden for EU. Den grundlæggende forudsætning for at blive omfattet af reglerne er således, at der udøves *aktivitet* i EU.

Anvendelsesområde

Følgende virksomheder og filialer er omfattet af forslaget:

1. Den øverste modervirksomhed i en koncern beliggende inden for EU, hvor koncernens samlede nettoomsætning overstiger ca. 5,6 mia. kr., skal årligt offentliggøre en land-for-land rapport om skatteforhold for samtlige virksomheder i koncernen.
2. Virksomheder beliggende inden for EU, der ikke indgår i en koncern, og hvor virksomhedens nettoomsætning overstiger 5,6 mia. kr. skal årligt offentliggøre en land-for-land rapport om virksomhedens skatteforhold.
3. Mellemstore og store dattervirksomheder¹ beliggende inden for EU, hvis øverste modervirksomhed er hjemmehørende uden for EU, og hvor koncernens samlede nettoomsætning overstiger 5,6 mia. kr., skal årligt offentliggøre en land-for-land rapport om skatteforhold for samtlige virksomheder i koncernen.
4. Filialer, der er oprettet i EU af et hovedselskab, der er hjemmehørende uden for EU, og hvor filialens nettoomsætning overstiger 89 mio. kr., og hvor følgende kriterier i øvrigt er opfyldt:
 - a. nettoomsætningen for filialens hovedselskab eller for den øverste modervirksomhed i den koncern uden for EU som hovedselskabet indgår i, overstiger 5,6 mia. kr. og
 - b. den øverste modervirksomhed, jf. pkt. a, ikke samtidig har en mellemstor eller stor dattervirksomhed inden for EU, idet det i så fald vil være dattervirksomheden, der skal udarbejde rapporten, jf. pkt. 3.

Filialen skal årligt offentliggøre en land-for-land rapport om skatteforhold for samtlige virksomheder i koncernen.

5. Dattervirksomheder eller filialer, der ikke er omfattet af pkt. 3 og 4, men som er oprettet med det formål at undgå forslagens krav.

Kreditinstitutter, der ville være omfattet under pkt.1 og 2, er undtaget, hvis de allerede opfylder krav om land-for-land rapportering i medfør af direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Land-for-land rapportens indhold

I henhold til forslaget skal land-for-land rapporten indeholde følgende information for hver skattejurisdiktion inden for EU samt for skattejurisdiktioner i tredjelande, der betegnes som skattely:

- En kort beskrivelse af aktiviteterne

¹ Mellemstore og store virksomheder er defineret i regnskabsdirektivet blandt andet på grundlag af et omsætningskriterie, hvor mellemstore virksomheder er virksomheder med en nettoomsætning mellem 60 mio. kr. og 300 mio. kr., og store virksomheder er virksomheder med en omsætning over 300 mio. kr.

- Antal ansatte
- Nettoomsætning, inkl. omsætning med nærtstående parter²
- Overskud/underskud før skat
- Betalbar skat/aktuel skat³
- Skat betalt i regnskabsåret⁴
- Akkumuleret resultat⁵

For øvrige skattejurisdiktioner uden for EU skal informationen ifølge forslaget aggregeres, således at informationen ikke opdeles på lande/skattejurisdiktioner uden for EU.

Land-for-land rapporten skal affattes på mindst et af de officielle sprog i EU.

Offentliggørelse

Rapporten skal ifølge forslaget offentliggøres på de omfattede virksomheders/filialers hjemmeside for det relevante regnskabsår og være tilgængelig i minimum fem sammenhængende år. Herudover stiller forslaget krav om, at land-for-land rapporten indsendes til de nationale selskabsregistre, dvs. i Danmark Erhvervsstyrelsen, der også offentliggør rapporten.

Ansvar for udarbejdelse og offentliggørelse

I henhold til forslaget har ledelsen i de omfattede øverste modervirksomheder inden for EU ansvar for at sikre, at der udarbejdes en land-for-land rapport i overensstemmelse med kravene hertil, og at den gøres offentligt tilgængelig.

For så vidt angår de omfattede dattervirksomheder/filialer har ledelsen/filialbestyreren tilsvarende ansvar for at sikre, at der udarbejdes en land-for-land rapport i overensstemmelse med kravene hertil, og at den gøres offentlig tilgængelig. Særligt gælder dog, at det skal ske efter ledelsen/filialbestyrerens bedste viden og evne.

Revisors ansvar

I tilfælde, hvor årsregnskabet for en koncernvirksomhed bliver revideret af en statsautoriseret revisor eller en revisionsvirksomhed, skal revisoren kontrollere, om virksomheden er omfattet af kravene om land-for-land rapportering. Hvis det er tilfældet, skal revisoren kontrollere, at rapporten er udarbejdet og gjort tilgængelig i overensstemmelse med kravene hertil. Det vil sige, at revisor også skal forholde sig til indholdet i rapporten. Revisor har pligt til at oplyse det i sin påtegning på virksomhedens årsregnskab, hvis virksomheden ikke lever op til kravene.

² Nærtstående parter er fx andre virksomheder inden for samme koncern

³ Den skat virksomheden har beregnet at skulle betale på baggrund af aktiviteten i det indeværende regnskabsår.

⁴ Den skat virksomheden reelt har betalt i indeværende regnskabsår på baggrund af aktiviteter i det foregående regnskabsår.

⁵ Den samlede resultat for indeværende regnskabsår og alle foregående regnskabsår.

Liste over skattelylande

Forslaget indeholder en bemyndigelse til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter. Kommissionen skal således udarbejde og løbende re-vurdere en fælles liste over skattejurisdiktioner, som ikke lever op til en række kriterier om eksempelvis transparens og udveksling af information, og som derfor i forslaget forstand skal betragtes som skattely-lande. Forslaget indeholder ikke bestemmelser om den tidsmæssige udstrækning af bemyndigelsen, om Rådet eller Europa-Parlamentet kan tilbagekalde bemyndigelsen, eller om de nærmere procedurer, når Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt på grundlag af den meddelte bemyndigelse, herunder om Kommissionen skal give meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, når de vedtager en delegeret retsakt, og om Europa-Parlamentet og Rådet har indsigelsesret.

Virkningstidspunkt

Kravene om land-for-land rapportering skal have virkning for det regnskabsår, der begynder, efter at forslaget er implementeret i medlemslandenes nationale lovgivning. Ifølge forslaget skal direktivets regler gennemføres i national ret senest et år efter direktivet er trådt i kraft. Hvis forslaget vedtages og træder i kraft fx december 2016, betyder det, at direktivets regler skal være implementeret i dansk ret senest december 2017. I det eksempel vil virksomhederne første gang skulle udarbejde land-for-land rapporter vedrørende regnskabsåret 2018. De første rapporter vil således blive offentliggjort i 2019.

Sanktioner

Den eksisterende bestemmelse i regnskabsdirektivet om sanktioner vil også finde anvendelse ved overtrædelse af de foreslåede bestemmelser om udarbejdelse og offentliggørelse af land-for-land rapporter. Det vil sige, at medlemsstaterne skal sikre, at der fastsættes sanktioner for overtrædelse af de foreslåede regler. Sanktionerne skal være effektive, proportionale og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre at sanktionerne håndhæves.

Evaluering

Kommissionen skal senest fem år efter vedtagelsen af forslaget om land-for-land rapporteringen fremlægge en evaluering af reglerne, herunder om overholdelse af og effekten af reglerne.

Implementering i national lov

Medlemslandene skal implementere kravene i direktivet i deres nationale lovgivning, så disse træder i kraft senest et år efter, at direktivet er trådt i kraft.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse om forslaget.

I forbindelse med forhandlingerne af aktionærrettighedsdirektivet (KOM(2014) 213) fremsatte Europa-Parlamentet i 2015 et ændringsforslag om land-for-land rapportering til offentligheden. Parlamentets forslag har ikke været behandlet af Rådet. Europa-Parlamentets forslag var mere vidtgående end Kommissionens forslag. Mht. Kommissionens forslag om land-for-land rapportering til offentligheden, så har dette været drøftet i Europa-Parlamentet. EPP har hilst forslaget velkomment og tilkendegivet, at forslagets beløbsgrænser bør lægge sig op af OECD-standarderne. S&D, De Grønne, GUE/NGL og EFDD har også hilst forslaget velkommen, men samtidig tilkendegivet, at forslagets ambitionsniveau er for lavt, idet det omfatter færre virksomheder, og idet oplysningerne for lande inden for EU og i skattely lande skal gives detaljeret land-for-land, mens oplysningerne for øvrige lande kun skal gives på aggregeret niveau. ECR problematiserede Kommissionens henvisning til Panama-sagen som begrundelse, idet Panama-sagen ikke omhandlede multinationale koncerner, men i højere grad privat personers lovlige eller ulovlige skatteundgåelse

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen redegør i forslaget for, at udfordringerne vedrørende aggressiv skatteplanlægning og transfer pricing har grænseoverskridende dimensioner. Talrige af de konstruktioner, der anvendes til at undgå eller minimere skattebetalinger har netop grænseoverskridende karakter. Virksomheder kan i dag relativt nemt indrette sig således, at en indtægt af skattemæssige hensyn placeres i en bestemt medlemsstat – eller uden for EU. Kommissionen anfører, at den kan udstede de foreslåede regler i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da formålet med direktivet ikke i tilstrækkeligt omfang kan opnås af medlemsstaterne, men derimod bedre kan opnås på unionsniveau.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet regeringen deler Kommissionens vurdering af, at de tilsigtede mål nødvendiggør et fælleseuropæisk initiativ. Skatteunddragelse er et globalt problem, idet blandt andet forskelle mellem skattesystemerne i de enkelte skattejurisdiktioner er en nødvendig forudsætning for, at det er opportunt at flytte indtægter og udgifter mellem forskellige skattejurisdiktioner.

6. Gældende dansk ret

Der er ikke i gældende dansk ret regler svarende til reglerne i Kommissionens forslag om offentliggørelse af land-for-land rapporter inden for alle brancher. Der er imidlertid regler om *offentliggørelse* af land-for-land rap-

porter for enkelte virksomhedstyper/brancher; henholdsvis finansielle virksomheder og udvindings- og skovningsvirksomheder:

Bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Reglerne i CRD IV (kreditinstitut- og kapitalkravsdirektivet) om land-for-land rapportering for finansielle virksomheder er i marts 2014 gennemført i dansk ret ved en ændring af ovennævnte bekendtgørelse. Ifølge kravene i bekendtgørelsen skal finansielle virksomheder årligt for hvert land, hvori virksomheden er etableret ved en filial eller en dattervirksomhed oplyse navn på filialen eller virksomheden, geografisk beliggenhed, aktiviteterne art, omsætning, antal ansatte, resultat før skat, skat af årets resultat og modtagne offentlige tilskud. Reglerne fandt anvendelse for regnskabsåret 2014 og frem.

Årsregnskabsloven – udvindings- og skovningsvirksomheder

Årsregnskabsloven indeholder regler om, at store virksomheder og børsnoterede virksomheder skal offentliggøre visse betalinger foretaget til myndigheder, herunder blandt andet skattebetalinger. Oplysningerne skal offentliggøres enten i virksomhedens årsrapport eller på virksomhedens hjemmeside. Kravene gælder kun virksomheder, der har udvindings- eller skovningsaktiviteter, hvilket betyder, at kun op mod 20 danske virksomheder er omfattet af reglerne.

Reglerne blev vedtaget i juni 2015 som en gennemførelse af reglerne i direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet). Reglerne anvendes første gang for 2016, og de første rapporter om betalinger til myndigheder vil derfor først blive offentliggjort i 2017, når regnskaberne for 2016 offentliggøres.

Skattekontrolloven

Udover ovennævnte regler om *offentliggørelse* af land-for-land rapporter indeholder skattekontrolloven krav om at meget store multinationale koncerner med aktiviteter i EU skal indsende land-for-land rapporter til skattemyndighederne:

Der blev i december 2015 vedtaget en ændring til skattekontrolloven⁶, hvorved OECD-standarden for land-for-land rapportering blev gennemført. Det betyder, at meget store multinationale koncerner forpligtes til at indgive en land-for-land rapport til skattemyndighederne med en række oplysninger. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere krav til land-for-land rapportens indhold. Skatteministeriet har netop afsluttet en høring af udkast til en bekendtgørelse, der indeholder de nærmere krav til land-for-land rapporteringen i høring.

Kommissionen fremsatte i januar 2016 DAC4-forslaget om land-for-land rapportering til de nationale skattemyndigheder. Kommissionens forslag er baseret på OECDs standard for land-for-land-rapportering. Der blev i marts

⁶ Lov nr. 1884 af 29. december 2016.

2016 opnået politisk enighed på ECOFIN om DAC4-forslaget. OECDs standard er dog allerede gennemført i dansk ret ved den ovennævnte ændring af skattekontrolløven og den tilhørende bekendtgørelse, som netop har været i høring. Den økonomiske grænse for de omfattede virksomheder er de samme i DAC4-forslaget som i Kommissionens forslag om land-for-land rapportering til offentligheden.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af det foreliggende forslag vil kræve lovændringer. Et naturligt sted at gennemføre reglerne vil være i årsregnskabsloven, der i forvejen indeholder regler om land-for-land rapportering for udvindingsvirksomheder, jf. ovenfor.

Økonomiske konsekvenser

I forhold til *statsfinansielle konsekvenser* kan forslaget potentielt medføre et større skatteprovenu, såfremt der måtte være et ikke-negligibelt antal af virksomheder, der med offentliggørelse af deres skatteoplysninger vil motiveres til at betale mere skat i Danmark. Det er i sagens natur ikke muligt at kvantificere et sådant potentielt forøget skatteprovenu.

I forhold til de *erhvervsøkonomiske konsekvenser* er den foreløbige vurdering, at op til 1.500 danske virksomheder og filialer i alt vil blive omfattet af forslaget. Forslagets anvendelsesområde omfatter dels danske modervirksomheder, dels danske dattervirksomheder og danske filialer, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende uden for EU. Mens forslaget forventes at omfatte ca. 100 danske modervirksomheder, er vurderingen af antallet af de omfattede danske dattervirksomheder og filialer forbundet med en vis usikkerhed. Dette skyldes primært, at forslaget kun omfatter dattervirksomheder og filialer, der indgår i koncerner, hvor den samlede omsætning overstiger 5,6 mia. kr. Der findes ikke umiddelbart tilgængelige data vedrørende omsætningen for koncerner med modervirksomheder uden for Danmark.

Af Kommissionens konsekvensvurdering af forslaget fremgår det, at mindst 6.500 multinationale koncerner vil blive omfattet af forslaget, heraf 4.600 koncerner med modervirksomhed uden for EU. Kommissionen tager forbehold for, at tallet kan vise sig at være væsentlig højere. Det er endnu ikke fuldt ud belyst, hvorvidt forslagens anvendelsesområde er identisk med anvendelsesområdet for forslaget om land-for-land rapportering til skattemyndighederne, idet der anvendes forskellig terminologi i de to forslag.

Forslaget indebærer administrative byrder for de omfattede virksomheder, idet de skal udarbejde og offentliggøre en rapport med en række oplysninger af finansiell karakter. Forslaget er ikke klart for så vidt angår

hvilke virksomheder, der skal gives oplysninger om, hvorfor der ikke kan foretages en vurdering af, om det er de samme virksomheder, der skal gives oplysninger om i følge forslaget om rapportering til skattemyndigheder. For så vidt angår hvilke oplysninger, der skal gives indeholder forslaget kun krav om én oplysning, som ikke skal gives i henhold til forslaget om rapportering til skattemyndighederne. Denne oplysning vedrører beskrivelse af eventuelle væsentlige forskelle på den oplyste beregnede henholdsvis den betalte skat.

I det omfang anvendelsesområdet (de rapporterende virksomheder), gruppen af virksomheder, der skal rapporteres om, og de oplysninger, der skal gives, er de samme ifølge forslaget og ifølge forslaget om land-for-land rapportering til skattemyndighederne, så vil forslaget ikke medføre nye byrder.

Herudover skal virksomhedens revisor kontrollere, at rapporten er udarbejdet og offentliggjort i overensstemmelse med forslagets krav.

Ved vurderingen af de administrative konsekvenser er der foretaget en skønnet vægtning således, at 1/3 af de omfattede virksomheder vurderes at have mindre komplekse forhold, hvorfor tidsforbruget er skønnet lavere for denne gruppe end for de øvrige 2/3. I vurderingen af tidsforbruget/omkostningerne er der taget højde for virksomhedens eget tidsanvendelse samt omkostninger til revisor.

Ifølge forslaget skal de krævede oplysninger gives pr. land for lande inden for EU og for skattelylande, mens oplysningerne for resten af verden gives samlet. Opgaven med at udarbejde en liste over skattelylande er i forslaget udlagt til Kommissionen. Så længe denne liste ikke er udarbejdet, er der stor usikkerhed om omfanget af de administrative konsekvenser for virksomhederne, da det vil have stor betydning for virksomhedernes tidsforbrug, om oplysningerne skal gives pr. land eller samlet.

På baggrund af ovenstående, herunder de nævnte forbehold, er det på nuværende tidspunkt vurderingen, at forslaget ikke medfører væsentlige administrative byrder for erhvervslivet.

Vurderingen er behæftet med stor usikkerhed. De administrative konsekvenser af nærværende forslag vil således blive reduceret i det omfang de omfattede virksomheder er underlagt tilsvarende krav i forslaget om rapportering til skattemyndighederne.

Det er vurderingen, at forslaget kan have erhvervsøkonomiske adfærdsvirkninger for såvel de virksomheder, der ifølge forslaget skal udarbejde land-for-land rapporter som for de virksomheder, om hvilke der vil blive offentliggjort oplysninger i land-for-land rapporterne. De erhvervsøkonomiske adfærdsvirkninger består i, at omfattede danske virksomheders konkurrenceevne vil kunne blive påvirket negativt af forslaget. Dette er tilfældet i forhold til konkurrenceevnen hos selskaber af samme størrelse,

som virksomheder omfattet af forslaget, men som ikke har aktiviteter i EU, og som derfor ikke omfattes af reglerne og i øvrigt ikke af tilsvarende regler. Den potentielle negative effekt på konkurrenceevnen skyldes, at offentliggørelse af de krævede oplysninger muligvis vil kunne sætte virksomhedernes konkurrenter i stand til at afdække ellers fortrolige forhold om virksomhedens økonomiske forhold, forretningsstrategi mv., hvorved konkurrenterne vil kunne opnå en konkurrencefordel.

Et eksempel kan belyse dette: En koncern har en tysk modervirksomhed og en række dattervirksomheder i andre lande, herunder én dattervirksomhed i Danmark. Den tyske modervirksomhed vil skulle offentliggøre oplysninger om bl.a. omsætning, overskud og skat for virksomheder i Danmark, in casu for *den danske dattervirksomhed*, uanset størrelsen på den danske dattervirksomhed. Efter gældende danske regler har kun store virksomheder pligt til at oplyse deres omsætning i årsrapporten, der offentliggøres. Herved vil konkurrenter, der ikke er omfattet af forslaget, få en potentiel konkurrencefordel, idet de vil få adgang til oplysninger, der sædvanligvis ikke er tilgængelige og som af mange virksomheder vurderes at være forretningsfølsomme. På baggrund af de offentliggjorte oplysninger vil konkurrenter muligvis kunne beregne den danske konkurrents bruttoavance og på den baggrund tilpasse deres forretningsstrategi, herunder prissætning på det pågældende marked.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Kommissionens forslag blev sendt i høring i specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål den 12. april med frist for høringssvar den 26. april.

Dansk Byggeri kan ikke støtte Kommissionens forslag. Dansk Byggeri finder det afgørende, at de involverede landes skattemyndigheder har adgang til koncernernes land-for-land skatte- og regnskabsoplysninger, men mener ikke, at fordelene ved et fælles offentligt tilgængeligt selskabsregister/åben skatteliste i EU opvejer ulemperne. Dansk Byggeri finder eksempelvis, at land-for-land oplysninger om omsætning kan betragtes som forretningsmæssige følsomme oplysning, som ikke vedkommer den pågældende koncerns konkurrenter, men rettelig bør være et anliggende mellem virksomhed og skattemyndigheder.

Dansk Erhverv er overordnet set positiv over for, at skattemyndighederne i alle EU-lande har fuld adgang til alle oplysninger vedrørende selskabers skatteforhold. Dette sikrer gennemsigtighed for myndighederne, lige behandling af selskaber og i tilfælde af fælles EU-regler en ensartet skattemæssig behandling af selskaber på tværs af grænserne i EU. Dansk Er-

hverv mener imidlertid, at det er problematisk, at man vælger at gøre visse af disse oplysninger offentlige for kun nogle typer af selskaber.

For det første er det svært at se den samfundsmæssige merværdi ved en delvis offentliggørelse, idet det giver et ufuldstændigt billede i utrænede skatteøjne, der ikke giver mere klarhed. For det andet er det problematisk, at en gruppe af selskaber pålægges administrative omkostninger ved at lave en skatteregnskabsmæssig opdeling, som ikke foretages i dag alene med henblik på offentliggørelse. For det tredje skaber man en uhensigtsmæssig konkurrencesituation ved at bede nogle selskaber – men ikke alle – om at fremlægge oplysninger.

Dansk Erhverv finder det positivt, at man med direktivet vil udvikle en liste over skattelylande, da det kan medvirke til at gøre det tydeligere, hvilke lande, man i EU mener, kan være problematiske at investere i.

Dansk Erhverv bemærker endvidere, at et bærende princip i direktivforslaget er, at virksomheder skal betale skat i det land, hvor overskuddet skabes. Princippet forklares dog ikke nærmere, og det er uklart, om der henvises til fx de almindelige bestemmelser i retningslinjerne for Transfer Pricing – eller om Kommissionen ønsker, at skatten skal betales ud fra en bestemt fordelingsnøgle, som fx kendes fra forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (CCCTB-forslaget).

Specifikt til forslagets præambel bemærker Dansk Erhverv, at henvisningen til, at problemet med selskabers skatteunddragelse er blevet stadig større, er en grov anklage, der ikke underbygges med fakta. Påstanden er i dansk kontekst ikke rigtig, og udsagnet indeholder en generel mistænkeliggørelse af europæisk erhvervsliv, der ikke hører hjemme i en lovtekst.

Dansk Erhverv bemærker, at der i forslagets artikel 48g om Kommissionens bemyndigelse til at udarbejde en liste over skattelylande indgår et for bredt og upræcist kriterium om ”fair skattekonkurrence”. Lovgivningsmæssigt ville det være at foretrække, hvis det var klarere afgrænset, hvad man vurderede som fair skattekonkurrence. Med formuleringen indbygges der desuden en retsusikkerhed i systemet, da man let fremadrettet vil kunne dømme yderligere skattejurisdiktioner ude med henvisning til det uklare begreb ”fair skattekonkurrence”.

Danmarks Rederiforening anfører, at det generelt er vigtigt, at forslag om offentliggørelse af selskabsoplysninger om enkeltvirksomheder balancerer hensynet til beskyttelse af virksomheders konkurrencefølsomme oplysninger med hensynet til offentlige interesser. Samtidig anfører Danmarks Rederiforening, at man bør være varsom med at pålægge virksomheder yderligere administrative byrder. Det må derfor understreges, at der ikke bør kræves yderligere offentliggørelse end det fremlagte, da det nuværende forslag går til grænsen for det acceptable.

Danmarks Rederiforening finder, at EU-enegang potentielt kan skade konkurrenceevnen, idet oplysningerne kan indeholde konkurrencefølsomme elementer. Endvidere bør reglerne ligge så tæt op ad OECD's land-for-land rapporteringsprincipper som muligt af hensyn til de væsentlige meromkostninger, der opstår, såfremt rapporten skal udarbejdes efter andre principper. Danmarks Rederiforening peger på, at konkurrenceeffekten og de administrative omkostninger afhænger af den fremtidige afgrænsning af skattelylande. Yderligere er det vigtigt, at EU sikrer, at kravet om oplysning af aktiviteter mv. i disse lande også kommer til at gælde konkurrenter med hovedkontor i tredjelande.

Henset til skibsfartens grundlæggende grænseoverskridende natur peger Danmarks Rederiforening på, at det er afgørende, at EU følger OECD's principper for opgørelse af skibsfartsindkomst (modeloverenskomstens artikel 8), som betyder, at indkomst fra international skibsfart allokeres til landet, hvor virksomheden har skattemæssigt hjemsted og ikke alle havnestater, der anløbes.

DI finder, at Danmark ikke bør støtte vedtagelsen af regler om offentlig land-for-land rapportering. DI vurderer, at forslaget ikke vil have nogen væsentlig effekt på omfanget af virksomhedernes skattebetalinger. Det er DI's opfattelse at land-for-land rapportering til skattemyndigheder, som der er opnået politisk enighed om i EU, og som allerede er indført i dansk ret, er en mere målrettet og effektiv tilgang til at kontrollere virksomhedernes internationale skatteforhold. Derfor bør forslaget ikke påføre virksomhederne øgede byrder eller pålægge dem at offentliggøre oplysninger, der kan skade deres konkurrenceevne.

DI henviser til, at Implementeringsrådet anbefaler, at Danmark ikke støtter vedtagelsen af regler om offentlig land-for-land rapportering.

DI anfører endvidere, at offentliggørelse af de af direktivet omfattede oplysninger kan føre til, at lande uden for EU vil være tilbageholdende med at udveksle skatteoplysninger med skattemyndighederne i EU. Det skyldes, at de enkelte lande har mulighed for at betinge udlevering af oplysninger af, at de også modtager oplysninger.

DI anfører herudover, at forslaget vil kunne give lande uden for EU et grundlag for at kræve en større andel af skatteindtægterne og kan dermed medvirke til, at EU-landene generelt, og Danmark og andre (små) eksporterende lande i særdeleshed, mister skatteprovenu.

DI mener ikke, at der med det nuværende hjemmelsgrundlag i direktivet er grundlag for at opretholde kravet om, at dattervirksomheder og filialer i EU skal rapportere om modervirksomheder beliggende uden for EU. Hvis dette krav fastholdes, henstiller DI til, at problemstillingen adresseres i forhandlingerne. Hvis det viser sig, at EU ikke kan håndhæve reglerne vedrørende koncernaktiviteter uden for EU, kan forslaget i endnu højere grad skade europæiske virksomheder.

Afslutningsvis har DI en række mere konkrete bemærkninger til forslagens enkelte dele, herunder påpeger de blandt andet, at rapporteringskravene bør følge OECD's principper, da de administrative omkostninger ellers vil stige betragteligt, og at forslaget bør indeholde en undtagelse, således, at der ikke skal gives oplysninger, hvis der er tale om beløb under en vis grænse, eller hvis der er tale om oplysninger, der vil muliggøre identifikation af enkeltstående kontrakter.

Finansrådet har noteret sig, at kreditinstitutkoncerner, der i forvejen er omfattet af kravet om at give land-for-land rapportering i henhold til artikel 89 i Capital Requirements Directive (CRD), ikke omfattes af kravene og dermed ikke vil skulle foretage dobbeltrapportering. Denne undtagelse er efter Finansrådets opfattelse hensigtsmæssigt og bør opretholdes.

FSR anerkender, at der kan være et politisk behov for at regulere på området, herunder brug for bedre offentlig adgang til oplysninger om virksomhedernes skatteforhold.

FSR understreger, at der ved fastsættelse af oplysningspligter skal tages hensyn til de administrative byrder, som kravene påfører virksomhederne og til de eventuelle effekter på virksomhedernes konkurrenceevne ved offentliggørelse af følsomme virksomhedsoplysninger.

FSR har som følge af den korte tidsfrist ikke haft mulighed for at foretage en nøjere gennemgang af forslaget, herunder at vurdere omfanget af de administrative byrder i forhold til den potentielle positive effekt af forslaget. FSR vurderer dog, at der er tale om en markant udvidelse i forhold til de regler om land-for-land rapportering, som blev vedtaget med regnskabsdirektivet i 2013, og som sidste år blev indført i årsregnskabsloven. Der er også tale om en udvidelse i forhold til de segmentoplysninger, som skal gives i henhold til internationalt anerkendte regnskabsstandarder. Nogle af de krævede oplysninger vil givetvis blive anset for konkurrencefølsomme.

FSR anfører, at de ikke er bekendt med, hvor mange danske virksomheder, der vil blive omfattet af forslaget, men formoder umiddelbart, at der kan være tale om et ikke uvæsentligt antal dattervirksomheder i Danmark af multinationale koncerner.

FSR anfører, at det for nogle koncerner kan blive relativt byrdefuldt at opfylde kravene, især da oplysningerne skal gives land-for-land. FSR fremhæver endvidere, at der i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed blot fungerer som et holdingselskab, kan være mindre relevant at få de pågældende oplysninger, og at man derfor kunne overveje at fastsætte rapporteringskravene på et lavere niveau i koncernstrukturen.

FSR påpeger endvidere en række tekniske uklarheder, herunder hvordan omsætningen skal fordeles på lande, og hvordan betalt skat skal define-

res. Endelig finder FSR det uklart, hvilken opgave revisor har. Af hensyn til årsrapportens overskuelighed og relevans forventer FSR, at de fleste virksomheder vil give de krævede land-for-land oplysninger uden for årsrapporten.

IBIS mener, at Kommissionens forslag bør forbedres på afgørende punkter for at kunne opnå sine målsætninger.

Forslaget bør pålægge virksomhederne krav om fuld, offentlig land-for-land rapportering for alle de lande, hvor den enkelte virksomhed er aktiv. Rapporteringen bør omfatte alle relevante nøgletal, som det også gælder for den finansielle sektor i EU efter Kapitalkravsdirektivet IV. På den måde undgås det, at virksomheder blot ændrer strukturen, så profitten flyttes fra et skattely på listen til et skattely uden for listen.

IBIS udtrykker bekymring for, at den liste over skattelylande, som Kommissionen vil udarbejde, ikke vil indeholde lande med stor politisk og økonomisk betydning.

IBIS foreslår, at der fastsættes en lavere omsætningsgrænse for, hvornår virksomheder er underlagt rapporteringskrav. Konkret foreslår IBIS, at forslaget skal gælde for alle store virksomheder, som disse defineres i EU's regnskabsdirektiv. Det vil sige selskaber med mere end 250 medarbejdere og en omsætning på mindst 43 mio. EUR om året. IBIS anfører, at Kommissionens forslag ekskluderer 85-90 pct. af alle multinationale selskaber ifølge OECD. En for høj beløbsgrænse kan ifølge IBIS skabe et incitament til at splitte strukturen op, og forslaget vil derfor ikke udjævne fair skattekonkurrence mellem SMV'er og større multinationale virksomheder.

Yderligere mener IBIS, at rapporteringskravene i forslaget mangler afgørende elementer og derfor i sin nuværende udformning ikke vil kunne give et fyldestgørende billede og sætte skattebetalingerne i den rette kontekst. IBIS foreslår derfor, at der i rapporteringen også skal gives oplysninger om dattervirksomheder, aktiver og modtagne subsidier.

Endelig henviser IBIS til, at forslaget ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser udviklingslandenes interesser, idet oplysninger om skat m.v. for lande uden for EU-lande, som ikke er skattelylande, alene skal gives på aggregeret niveau. Udviklingslandene får hermed ikke indsigt i virksomhedernes aktiviteter og kan ikke tage effektivt del i bekæmpelsen af aggressiv skatteplanlægning og øge deres skatteindtægter, der ellers kunne finansiere vigtige udviklingsfremmende sektorer. IBIS slår fast, at EU ifølge EU-Traktatens artikel 208 har pligt til at sikre politikkohærens for udvikling. Derudover lancerede Danmark i 2014 en handlingsplan for området, der netop havde skat som et af hovedemnerne, hvor der skulle tages særligt højde for politikkohærens.

Landbrug & Fødevarer støtter generelt de igangværende projekter i både EU og OECD til bekæmpelse af skatteundgåelse. Landbrug & Fødevarer mener imidlertid, at det er vigtigt, at EU lægger sig op ad OECDs udførlige anbefalinger på området og ikke går videre end nødvendigt for at sikre formålet om bekæmpelse af skatteundgåelse. Landbrug & Fødevarer er ikke enige i, at der er behov for offentliggørelse, og finder det uhensigtsmæssigt, at Kommissionens forslag går videre end anbefalingerne fra OECD.

Landbrug & Fødevarer er imod offentliggørelse af skatteoplysninger, fordi EU-enegang skader konkurrenceevnen. Oplysningerne kan indeholde konkurrencefølsomme oplysninger, og omkostningerne til udarbejdelse og offentliggørelse af oplysningerne er en administrativ byrde. Dertil har offentliggørelse af oplysningerne en tvivlsom merværdi set i forhold til de allerede eksisterende rapporteringskrav til skattemyndighederne, og muligheden for at skattemyndighederne kan dele informationerne med hinanden. Endelig kan offentliggørelse føre til ubegrundet mistænkeliggørelse af virksomheder, da journalister og interesseorganisationer uden ekspertviden på skatteområdet kan have vanskeligt ved at gennemskue skatteoplysninger baseret på komplekse forhold.

LO finder, at forslaget kan bidrage til at bekæmpe skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning. LO opfordrer regeringen til at støtte Kommissionens forslag og arbejde for, at forslaget også kommer til at indeholde en mere omfattende land-for-land-rapportering. Ifølge LO bør EU indføre strammere sanktioner over for de lande, der fungerer som skattely. EU bør endvidere ikke afvente global lovgivning om gennemsigtighed, før der gennemføres de nødvendige tiltag på europæisk plan. Større åbenhed i selskabsbeskatning kan dog ikke stå alene, hvorfor LO også støtter udviklingen af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (CCCTB).

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget. Der har været visse offentlige tilkendegivelser fra enkelte af EU-landene. Heraf kan nævnes, at Nederlandene, Frankrig og Storbritannien som udgangspunkt synes at være positive overfor forslaget, imens Belgien, Østrig, Tyskland og Malta synes at have forbehold eller at være negative.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter overordnet set initiativer, der medvirker til mere transparens og ansvarlighed om virksomheders skatteforhold. Det gælder både nationalt, hvor regeringen har fokus på at bekæmpe skattely og aggressiv skatteplanlægning, og på EU-plan.

Regeringen er imod skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning og ønsker, at der skal sættes ind over for de virksomheder, der praktiserer det. Land-for-land rapportering til offentligheden skaber transparens og kan væ-

re med til at skabe opmærksomhed om virksomhedernes placering af overskud og betaling af skat. Regeringen er på den baggrund som udgangspunkt positiv over for forslaget. Regeringen er dog samtidig optaget af at sikre en fornuftig balance mellem hensynet til at bekæmpe skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning på den ene side og hensynet til europæiske virksomheders konkurrenceevne på den anden side. Samtidig bør det sikres, at de redskaber, der anvendes i bekæmpelsen af skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, har en reel effekt, således at vi ikke unødigt pålægger de lovlydige virksomheder en byrde uden at ramme dem, der bevidst bryder reglerne. Endelig vil regeringen arbejde for, at der opnås størst mulig konsistens mellem forslaget, herunder de deri indeholdte oplysningskrav, og forslaget om rapportering til skattemyndighederne for dermed at reducere de administrative byrder for de omfattede virksomheder.

Danmark støtter udarbejdelsen af en fælles EU-”sortliste” over ikke-samarbejdende skattejurisdiktioner. Fra dansk side arbejdes der på, at definitionen af et skattelyland baseres på objektive kriterier, der drejer sig om, hvorvidt et land automatisk vil udveksle kontooplysninger med alle EU-lande eller ej. Mere politisk følsomme kriterier som størrelsen af skattesatser mv. vil være vanskeligere at blive enige om og kan forsinke etableringen af en fælles EU-liste. Fra dansk side lægges vægt på, at listen udarbejdes hurtigt, effektivt og med stor indflydelse af Rådet og ikke som en delegeret retsakt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.